

Öğretmenlere Rehberlik ve Destek Sağlama

En yaratıcı ve bilgili öğretmen bile, öğrencilerin eleştirel düşünen, öz-yönelimli öğrenenler haline gelmelerine yardımcı olacak öğretimi desteklemeyen bir ortamda kalabilir ve mücadelesinden vazgeçebilir.

Öğrencilerden, bir derste öğrenme süreçlerinin sorumluluğunu almaları beklenirken diğerinde pasif alıcı konumunda kalmaları beklenebilir. Bu durumdaki öğrencilerin, öz-yönelimi benimsemeleri olası değildir. Öte yanda, tüm derslerde ara (geliştirme amaçlı) değerlendirmenin kullanımı üzerine odaklanan bir okuldaki öğretmenlerin büyük bir bölümü yarı yolda kalabilir. Black'in güney İngiltere'deki projesinde, ekibi birkaç matematik ve fen bilgisi öğretmeniyle başladı ve zamanla İngilizce öğretmenleri eklendi. Ancak; o yavaş tempoda bile, öğretmenler öğretme ve öğrenmeye bakışın farklı biçimleriyle ilgili zorluklar yaşadılar.

KMOFAP projesinin tasarımcı ve araştırmacıları, ara (geliştirme amaçlı) değerlendirmenin sürekli ve tutarlı kullanımı yoluyla, öğrencinin öğrenmesini geliştirmeye yönelik aşağıdaki önerileri ileri sürer:

1. Tek birey ya da küçük öğretmen grupları, yöntemleri deneme sorumluluğunu üstlenebilirler ve başarılı olurlarsa diğerlerini kendi izlerinden gitmeye teşvik edebilirler.
2. Tüm okul, okul çapında bir girişim olarak ara (geliştirme amaçlı) değerlendirme yapmaya başlayabilir ve tüm öğretmenlerin etkili yöntemler benimsemelerine yardımcı olmak için büyük çapta destek sağlanabilir.
3. Araştırmacılara göre olası en iyi seçenek "bilgilendirmek ve birkaç yılda gelişime yol açmak için tasarlanmış sınırlı deneylerle işe başlamak" olacaktır (2003, s. 100).

Öğrencilerden, bir kavramı iyi, kısmi ve az anladıklarını göstermeleri için yeşil, sarı ya da kırmızı trafik ışığı düğmeleriyle cevap vermelerini istemek gibi çabuk ve kolay bir ara (geliştirme amaçlı) değerlendirme türünü öğretmenler için temin etmek, bu tür değerlendirmeyle nelerin mümkün olduğunu görmelerini sağlayabilir. Öğretmenler basit, kullanması kolay değerlendirme sistemleriyle topladıkları bilgilerin değerinin farkına varır ve öğrencilerinin öğrenmelerinin bu uygulamadan nasıl yarar sağladığını görür, diğer teknikleri deneme konusunda çok daha istekli hale gelir.

Ders çalışma, eyleme yönelik araştırma ve öğretmen çalışma grupları gibi birçok mesleki gelişim stratejisi; öğrencinin öğrenmesinin öğretimin merkezinde olduğu, sürekli ve yerleşik değerlendirmenin öğrenmeleri gereken her şeyi öğrencilere verdiği sınıflara götüren ilk adımları atma fırsatlarını öğretmenlere verir.

Öğrencilerin, bilgiyi pasif biçimde aldıkları ve bildiklerini ünite sonu testlerde gösterdikleri öğretmen merkezli sınıflardan; eleştirel düşünmeyi, yaratıcılığı ve problem çözmeyi gerektiren anlamlı etkinliklerle meşgul oldukları sınıflara geçişi, çabuk ve kolay olmayacaktır. Öğrenci merkezli sınıflar yaratma amacıyla mesleki gelişim etkinlikleri planlayıp uygulayanların "gerçek yaşam bağlamında sorular oluşturmaya, araştırmaya, değerlendirmeye, uygulamaya ve bilgiyi paylaşmaya yönelik sürekli olanaklar sunulduğunda herkes en iyi şekilde öğrenir" gerçeğini akıllarında bulundurmaları gerekir (Bernard-Powers, 2000, s. 4).